

Meditations: Dissabte després del II diumenge d'Advent

Reflexión para meditar en el sábado de la segunda semana de Adviento. Los temas propuestos son: vernos como Dios nos ve; espíritu de penitencia; purificación interior.

Arribem al final de la segona setmana d'Advent, en què la litúrgia ens ha portat a considerar la figura de sant Joan Baptista com a exemple de preparació per a l'arribada de Jesús. A l'evangelí de la Missa d'avui

veiem Jesús envoltat dels seus deixebles. Aquests li pregunten: «Els mestres de la Llei afirmen que Elies ha de venir com a precursor. Què hi ha d'això?» (*Mt 17, 10*).

En efecte, segons una tradició jueva que es remuntava als temps del profeta Malaquies, el profeta Elies vindria de nou, abans que arribés el Messies, per anunciar la seva vinguda. Per aquest motiu, el Mestre els va respondre: «És cert que Elies havia de venir a preparar-ho tot» (*Mt 17, 11*). La missió de Joan Baptista va consistir justament a convidar a la mudança, la renovació interior, el penediment pels pecats personals. Després de gairebé quinze dies de preparació per al Nadal, podem demanar al Senyor la seva gràcia perquè ens segueixi il·luminant, de manera que vegem una mica més com Ell ens veu: mostra'ns, Senyor, totes les coses bones que vols fer amb nosaltres, tanta felicitat que

depèn de la nostra docilitat als teus plans; i, també, mostra'ns els punts en què vols que millorem, en els quals desitges fer-te més proper a cadascun de nosaltres.

Igual que Joan tenia la missió de preparar la vinguda de Jesús, com el seu precursor, proclamar-lo com el qui havia de venir i assenyalar-lo després entre els homes, Déu també compta amb nosaltres per portar l'alegria de l'Evangelí als ambients en què ens movem; una alegria que «omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria»^[1]. «Fill meu, segueix amb la teva pregària personalíssima, que no necessita el so de paraules. I parla amb el Senyor així, cara a cara, tu i Ell tot sol (...). Jo desitjo que tu, el meu fill, en la solitud del teu cor —que és una

solitud ben acompanyada— t'encaris amb el teu Pare Déu i li diguis: “m'entrego!”. Sigues audaç, sigues valent, sigues agosarat!»^[2].

L'EVANGELI d'avui continua amb la resposta de Jesús als deixebles: Elies «“ja ha vingut, i que en lloc de reconèixer-lo, l'han tractat com han volgut. Igualment el Fill de l'home haurà de patir a les seves mans”. Llavors els deixebles compregueren que els parlava de Joan Baptista» (*Mt* 17, 12-13).

Des del començament de la seva vida pública, Jesucrist va unir la seva pròpia missió a la del precursor. Si volem desplegar encara més una vida autènticament cristiana, necessitem unir-nos cada dia al Senyor: «Fill, aquest començament de l'Advent és una hora propícia per

fer un acte d'amor: per dir crec, per dir espero, per dir estimo, per dirigir-se a la Mare del Senyor —Mare, Filla, Esposa de Déu, Mare nostra— i demanar-li que ens obtingui de la Trinitat Beatíssima més gràcies: la gràcia de l'esperança, de l'amor, de la contrició. Perquè quan de vegades a la vida sembla que bufa un vent fort, sec, capaç d'agostar aquestes flors de l'ànima, no agosti les nostres»^[3].

La unió del ministeri de Jesucrist al de Joan Baptista no es va limitar a les fases inicials de la seva vida pública, ja que més endavant també el va associar a la seva missió redemptora, en permetre que patís el martiri. El temps d'Advent ens convida a disposar les nostres ànimes per preparar el Nadal amb la pregària i la penitència. La consideració dels patiments de Joan fins al martiri, així com els de la passió i mort del nostre Senyor, ens conviden a meditar que, encara que trobem penes i fatigues

en el nostre caminar —autèntica penitència, moltes vegades—, la tasca de fer present Jesús en la nostra vida sempre està precedida, sostinguda i acompanyada per la força de Déu.

«DÉU DE L'UNIVERS, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats»^[4]. La litúrgia de l'Església segueix avui també exhortant-nos a demanar al Senyor la gràcia de la conversió, a aplanar el camí dins nostre. És una purificació que no es queda només en fets externs, sinó que també fa referència a la nostra interioritat: a posar la imaginació i la memòria al servei de la missió, a desenvolupar la nostra capacitat de sortir de nosaltres mateixos per pensar en el bé dels altres. «Aquella paraula encertada; l'acudit que no et va sortir de la boca;

el somriure amable a qui et molesta;
aquell silenci davant l'acusació
injusta; la teva conversa bondadosa
amb els carregosos i els inoportuns;
el fet de passar per alt cada dia, a les
persones que conviuen amb tu, un
detall i un altre malagradosos i
impertinents... Això, amb
perseverança, sí que és sòlida
mortificació interior»^[5].

La mortificació interior, que purifica
l'ànima, no és una tasca negativa,
que es concentra a deixar de fer
coses. Al contrari, es troba en ple
territori de l'amor, ja que procura
que l'ànima estimi Déu en tota
ocasió, buscant que la imaginació, la
memòria i l'afectivitat vagin pels
seus camins i ens portin cap a la vida
contemplativa. D'aquesta manera,
l'ànima pot dir: «Recordo de nou les
teves gestes, Senyor, tots aquells fets
meravellosos» (Sl 76, 12); vindran a la
nostra ment records de coses grans

que encendran de gratitud el cor i els afectes, fent més ardent l'amor.

Acudim a la Mare de Déu perquè presenti al seu Fill els nostres desitjos de preparar-nos pel Nadal amb esperit de penitència i purificació interior. D'aquesta manera, es complirà en la nostra vida allò que demanem en la Col·lecta de la Missa d'avui: «Déu totpoderós, que claregi en els nostres cors l'esplendor de la vostra glòria. Que la vinguda del vostre Unigènit esvaeixi les tenebres de la nit i ens faci fills de la llum»^[6].

^[1] Francesc, exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, núm. 1.

^[2] Sant Josepmaria, *En diálogo con el Señor*, Rialp, Madrid 2017, pàg. 136-137.

[3] Sant Josep maria, *En diàleg con el
Señor*, núm. 2.

[4] Salm responsorial, dissabte de la
segona setmana d'Advent.

[5] Sant Josep maria, *Camí*, núm. 173.

[6] Col·lecta, dissabte de la segona
setmana d'Advent.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-dissabte-despres-del-ii-
diumenge-dadvent/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-dissabte-despres-del-ii-diumenge-dadvent/) (15/12/2025)